

μουδιά και είπα τόν πόνο μου. Πέρα ως πέρα, γιαλό-γιαλό, χυθήκανε σέ μουρμουρητό τὰ παρηγορητά της.

Ἐκείνη εἶνε ἡ Μεγάλη, ἡ Αἰώνια, ἡ Πιερ-γορήτρα. Ἐσὺ τί εἶσαι; Τῆς ἔδωκα ἐκείνη τὴ νύχτα τὴ ψυχὴ μου. Σ' ἔνα σπασμένο βράχο στὴ μέση-μέση τοῦ γιαλοῦ εἶνε ἀπὸ τότε ἡ ψυχὴ μου δεμένη. Ἐκεῖ τελοῦνται τὰ μεσάνυχτα οἱ μυστικές καὶ περιώδυνες ἐνώσεις. Οἱ θυγατέρες τοῦ Γέρου Ὁκεανοῦ ἔρχονται χαμογελοῦσες καὶ μοῦ κάνουν συντροφιά. Τὰ πουλιά τοῦ γιαλοῦ μὲ γνωρίζουν καὶ μ' ἀγαποῦνε. Ἐκεῖ ἀνοίγονται οἱ φλέβες τῆς ψυχῆς μου καὶ ἡ ζωὴ μου ὅλη χύνεται ἀπάνω στὰ κύματα. Οἱ νεράιδες θέλουν νὰ μὲ λύσουν καὶ νὰ μὲ σύρουν στὸν ἀέρινο χορὸ των. Μὴν ἀλυσσοδέσεις τὴ ζωὴ μου μὲ τὴν ἀγάπη...»

Ἐπλέξε τὸ κορμί της γύρω μου καὶ μ' ἐκύτταξε στὰ μάτια καὶ ἀνατρίχισα.

Ναί, ναί τὸ ξέρω, ἓνα μυστήριο ἀρμενίζει στὰ μάτια Σου. Ὅταν Σ' ἀγκαλιάζω θαρρῶ ἀγκαλιάζω τὴ θάλασσα ὅλη. Τὴν Ἀγαπημένη μου. Ἴσως νᾶσαι ἡ μικρογραφία Ἐκείνης, τῆς Ἀληθινῆς... Ποιὸς ξέρει... Τὰ μυστήρια ποῦ κρύβετε οἱ δύο Σας ποιὸς τὰ ξέρει;... Ἐχεις

καὶ ἐσὺ τὴ δύναμι νὰ ξεριζώνεις καὶ νὰ κομματιάσεις ὅπως Ἐκείνη βράχους καὶ καράβια, ζωὲς ἐσὺ καὶ ἀθωότητες καὶ Ἰδανικά ποῦ σηκώνουν κεφάλι μπροστὰ σ' Ἐσένα. Σὲ κυττάζω ὅλη, μέσα στὸ βράχινο σπιτάκι μας. Σὲ κυττάζω ὅλη, καὶ νοιώθω, δίνεις καὶ Ἐσὺ τίς ἴδιες ἐλπίδες καὶ στὰ μάτια Σου καὶ στὶς καμπυλότητες τοῦ κορμιοῦ Σου νοιώθω τίς ἴδιες ὑποσχέσεις. Τὴν ἀπέραντη, τὴν παντοδύναμη, τὴν ἀγιάτρευτη νοσταλγία τοῦ θανάτου... Νὰ βουτήση κανεὶς μὲ τὸ κεφάλι μπροστὰ, μὲ κλειστὰ τὰ μάτια, μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτὰ στὸ Μυστήριο καὶ στὸ Αἶνιγμα. Νὰ μὴν ὑπάρχει πλειά, νὰ τὸν πετοῦν τὰ κύματα καὶ νὰ τὸν παίρνουν πάλι καὶ νάχει κλειστὰ τὰ μάτια καὶ πεθαμένη τὴ ψυχὴ. Ἀκουσε, μὴν τρέμεις. Ἄν Σ' ἀγαπῶ, Σ' ἀγαπῶ γιατί νοιώθω πῶς μὲ πεθαίνεις ὁλημέρα, γιατί εἶσαι τὸ μονοπάτι ποῦ φέρνει στὴν ἄλλη, τὴν αἰώνια, τὴν ἀληθινὴ μου Ἀγάπη, γιατί νοιώθω πῶς μόνο τὰ μικρά Σου χέρια, τὰ λευκότετα, καὶ μόνο τὰ χεῖλη Σου, τὰ ὠχρότατα, καὶ τὰ μεγάλα Σου μάτια μόνο μποροῦν νὰ μὲ κάμουν νὰ πεθάνω ὅλος, μὴν τρέμεις, νὰ πεθάνω ὅλος—καὶ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ.

KAPMA NIPBAMH

ΠΟΜΦΟΥΛΓΕΣ

Ἔργον τοῦ γλύπτου Léon—Ernest Drivier

Salon 1906.